

Første, principielle MgO-sag afgjort, 21. juni 2017

Voldgiftsretten har den 21. juni 2017 afgjort den første, principielle sag om placering af ansvaret for brug af MgO-vindspærreplader. Den almene bygherre har anlagt sag mod entreprenør og rådgivere med påstand om at de skal dække omkostningerne til udskiftning af pladerne og udbedring af de skader, pladerne har forårsaget.

Afgørelsen

Voldgiftsretten slår fast, at de anvendte MgO-plader var uegnede til at blive anvendt i det danske klima som vindspærreplader.

Voldgiftsretten lægger til grund, at de egenskaber, der gjorde dem uegnede til anvendelsen, kunne have været konstateret i 2010 under anvendelsen af dengang kendte undersøgelsesmetoder. Derfor er der ikke tale om en udviklingsskade.

Totalrådgiver skal til bygherre betale et beløb svarende til rådgiveraftalens ansvarsbegrænsning (et beløb, der svarer til knap halvdelen af det samlede krav) under henvisning til kvalitetssikringsbekendtgørelsens krav om anvendelse af gennemprøvede materialer.

I forhold til totalrådgiver lægger voldgiftsretten til grund, at rådgiver ikke handlede i strid med god rådgiverskik ved at lægge de modtagne produktoplysninger til grund uden selvstændig efterprøvelse, idet der ikke var anledning til at betvivle, at oplysningerne var rigtige

Det var imidlertid ansvarspådragende for rådgiver, at rådgiver godkendte anvendelsen af MgO pladerne uden at forelægge bygherre de relevante oplysninger om, at der var tale om et nyt, ikke gennemprøvet produkt, der ikke som det foreskrevne kunne opnå en generel certificering. Det var i den forbindelse uden betydning, at rådgiveren ikke anså anvendelsen af det nye materiale for risikabel. Voldgiftsretten henviste ved afgørelsen til de kvalitetssikringsregler, rådgiveren var forpligtet til at følge.

Entreprenøren frifindes, idet han ikke blot ved at bringe et andet materiale i forslag har påtaget sig et projekteringsansvar. Retten lægger i den forbindelse til grund, at det var parternes fælles forståelse, at rådgiver som projekterende totalrådgiver skulle undersøge og vurdere forslaget om brug af MgO-plader.

Retten finder, at entreprenøren ikke har pådraget sig et produktansvar, idet pladerne indgår som en del af en samlet bygningsdel, som entreprenøren har produceret. Derfor hæfter entreprenøren ikke for det produktansvar, der måtte påhvile producenten af pladerne eller tidligere salgslid.

Hvad betyder afgørelsen?

Vi skal nu nærstudere de øvrige sager i lyset af afgørelsen. Det er ikke givet, at udfaldet bliver det samme i alle sager, det kan afhænge af afleveringstidspunkt, entrepriseform, sagens fakta m.v. Derfor er det også vigtigt, at man ikke frigiver entreprenørgarantier i MgO-sager uden Byggeskadefondens accept.

Det er bemærkelsesværdigt, at det er de særlige krav til kvalitetssikring, som betyder at rådgivere bliver ansvarlige for at bruge et nyt uprøvet materiale uden at orientere bygherren herom.

Afgørelsen betyder forhåbentlig, at rådgiverbranchen fremover får større fokus på kvalitetssikring i byggeriet, så vi kan forebygge lignende store sager. Det er særlig vigtigt i en global tid, hvor vi i stigende grad præsenteres for nye byggematerialer.

Vi vil desuden overveje, om sagen giver anledning til, at almene bygherrer fremover stiller særlige krav til rådgivere og entreprenører i forbindelse med aftaleindgåelsen. Vi overvejer, om der er behov for særlig vejledning herom.

Herudover har Byggeskadefonden taget initiativ til udarbejdelse af vejledninger til byggeriets parter om, hvilke oplysninger om nye materialers og konstruktioners egenskaber, de bør kræve dokumenteret.

Vejledningerne vil i første omgang dreje sig om at forebygge fugtskader i materialer og konstruktioner i klimaskærmen.